TAMARA ĆAPETA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2024. március 21. [1]

C-224/23. P. sz. ügy

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés – Állami támogatások– A Paris Saint-Germain FC részére nyújtott állítólagos támogatás – (EU) 2015/1589 rendelet – Az 1. cikk h) pontja – A 24. cikk (2) bekezdése – Az »érintett fél« fogalma – Valamely személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása »érdeke« jelentésének hatálya – E felek érdekei és a támogatás nyújtása közötti ok-okozati összefüggés szükségessége”

I. Bevezetés

1. Issam Abdelmouine az FC Barcelona büszke szurkolója és e labdarúgóklub *„socioja”* (tagja). A Penya Barça Lyon: Plus que des supporters-rel (a továbbiakban: PBL), az FC Barcelona szurkolóinak franciaországi egyesületével együtt panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz, amelyben azt állította, hogy Franciaország jogellenes állami támogatást nyújtott az Európai Labdarúgó-szövetség (a továbbiakban: UEFA) egyes pénzügyi *fair play* szabályai alkalmazásának mellőzése formájában. Issam Abdelmouine azzal érvelt, hogy e szabályok alkalmazásának mellőzése lehetővé tette a Paris Saint-Germain FC számára, hogy Lionel Messi labdarúgót leszerződtesse az FC Barcelonától.

2. A Bizottság e panaszra levélben válaszolt, amelyben kifejtette, hogy beérkezett levél nem tekinthető „hivatalos panasznak”,[2] mivel Abdelmouine nem minősül az eljárási rendelet értelmében vett „érintett félnek”.[3]

3. Az e levél ellen indított megsemmisítés iránti kereset tárgyában hozott, 2023. február 8-i PBL és WA kontra Bizottság ítéletében (T-538/21, nem tették közzé, EU:T:2023:53; a továbbiakban: megtámadott ítélet) a Törvényszék megerősítette a Bizottság azon álláspontját, hogy Abdelmouine nem ismerhető el az eljárási rendelet értelmében vett „érintett félnek”.

[1] Eredeti nyelv: angol.

[2] E fogalmat – amint azt elöljáróban ki kell emelnem – az eljárási rendelet nem ismeri.

[3] Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.; a továbbiakban: eljárási rendelet) 1. cikkének h) pontja.

4. A jelen fellebbezésben a Bíróság feladata, hogy tisztázza az állami támogatásokkal kapcsolatos panaszra indult eljárás szempontjából az „érintett fél” fogalmának alapjául szolgáló követelményeket.

II. A jogvita előzményei

A. A Bizottsághoz benyújtott panasz és a szóban forgó levél

5. A jelen fellebbezés szempontjából releváns tényállás és jogi háttér a következőképpen foglalható össze.

6. 2021. augusztus 8-án az FC Barcelona bejelentette, hogy Lionel Messi a Paris Saint-Germain FC-hez távozik.

7. Ugyanezen a napon Abdelmouine panaszt tett a Bizottságnál azon állítólagosan jogellenes állami támogatás fennállása miatt, amelyet a Ligue de Football Professionnel (francia hivatásos labdarúgó-liga) és felügyeletét ellátó igazgatási szerve, a Fédération Française de Football (francia labdarúgó szövetség) által az UEFA klubok engedélyezéséről és a pénzügyi *fair playről* szóló szabályzata [4] végrehajtásának ideiglenes felfüggesztése formájában nyújtott a Paris Saint-Germain FC-nek.

8. Abdelmouine szerint a szabályok alkalmazásának mellőzéséről szóló döntés a spanyol és francia hivatásos labdarúgó-szervezetek által alkalmazott szabályok torzulásához vezetett, ami befolyásolta a versenyt, és lehetővé tette a Paris Saint-Germain FC számára Lionel Messi szerződtetését.

9. A Bizottság 2021. szeptember 1-jei levelében válaszolt Abdelmouine panaszára (a továbbiakban: megtámadott határozat). [5]

10. A megtámadott határozat vonatkozó részének szövege a következő:

„[Az eljárási rendelet] 24. cikkének (2) bekezdése szerint hivatalos panaszt csak az érintett felek nyújthatnak be. Érintett fél olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek […].

Ön a panaszt az [FC Barcelona] egyik tagja (socio) nevében nyújtotta be. A tag nem tekinthető sem a Paris Saint-Germain FC versenytársának, sem pedig szakmai szövetségnek. Noha az »érintett fél« fogalma nem korlátozódik kizárólag a támogatás kedvezményezettjének versenytársaira, adott személynek valamely intézkedéshez fűződő pusztán általános vagy közvetett érdekei alapján e személy nem minősül érintett félnek, mivel e körülmények nem tárják fel helyzetének tényleges érintettségét. Például a támogatás kedvezményezettje versenytársának tekinthető társaság részvényesének jogállása nem keletkeztet e személy számára saját, az érintett társaság érdekeitől elkülönülő érdeket. A részvényes csak úgy védheti meg érdekeit az említett intézkedéssel szemben, hogy e vállalkozás tagjaként gyakorolja jogait, amely vállalkozás maga is jogosult lehet

[4] Az UEFA klubok engedélyezéséről és a pénzügyi fair playről szóló szabályzata a következő címen érhető el: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg

[5] Ezen iratot COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) számon iktatták.

panasz benyújtására. Az érintett fél jogállása nem terjed ki minden olyan személyre, akit a vállalkozás éves nettó nyereségének vagy veszteségének csökkenése érinthet. A nonprofit egyesület formájában szervezett [FC Barcelona] tagjainak (»socios«) helyzete e tekintetben hasonló a társaság részvényeseinek helyzetéhez, mivel a szóban forgó intézkedéshez fűződő, az [FC Barcelona] révén fennálló pusztán közvetett érdekre hivatkozhatnak.

Mivel Ön ezért nem minősül érintett félnek, beadványa nem tekinthető [az eljárási rendelet] 24. cikke (2) bekezdésének értelmében vett hivatalos panasznak."

B. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

11. A PBL és Abdelmouine (a továbbiakban együtt: fellebbezők) 2021. szeptember 2-i keresetükkel az EUMSZ 263. cikk alapján eljárást indítottak a Törvényszék előtt.

12. E keresettel e felek a megtámadott határozat megsemmisítését és a Bizottság arra való kötelezését kérték, hogy többek között indítson vizsgálatot Franciaországgal szemben a Paris Saint-Germain FC-nek a nemzeti és európai versenyeivel összefüggésben nyújtott jogellenes állami támogatás miatt.[6]

13. Az első fokon előterjesztett egyetlen jogalap keretében az eljárási rendelet 1. cikke h) pontjának megsértésére hivatkoztak. E jogalap alapján a fellebbezők azzal is érveltek, hogy a Bizottság tévesen tett egyenlőségjelet a részvényes és a „socio" jogállása között, és ezáltal az „érintett fél" fogalmának helytelen értelmezését fogadta el.[7]

14. A megtámadott ítéletben a Törvényszék a megsemmisítés iránti keresetet először is elfogadhatatlannak nyilvánította annyiban, amennyiben azt a PBL nyújtotta be, mivel nem volt bizonyíték arra nézve, hogy a panaszt e fél nevében is benyújtották volna.[8]

15. Másodszor, a Törvényszék megvizsgálta az Abdelmouine által felhozott négyféle érdeket, nevezetesen: i. az FC Barcelona pénzügyi helyzetéhez kapcsolódó közvetlen vagyoni érdek; ii. a labdarúgás értékein és a sport védelmén alapuló érdek; iii. a versenytorzítás következménye az FC Barcelona szervezeti felépítésére nézve; valamint iv. a „*socios*" jogainak megőrzéséhez fűződő érdek az FC Barcelona jogállásában vagy szerkezetében bekövetkező változás esetén.

16. A Törvényszék megállapította, hogy Abdelmouine által az eljárási rendelet 1. cikke h) pontja értelmében vett „érintett fél" minőségének alátámasztása érdekében hivatkozott érdekek egyike sem eredményezheti a megtámadott határozat megsemmisítését.[9]

17. Harmadszor, a Törvényszék hatástalannak ítélte meg Abdelmouine azon érvét, miszerint a „*socio*" jogállása nem tekinthető azonosnak a társaság részvényesének jogállásával. Kifejtette, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban megállapított analógia a Bizottság azon kijelentését egészítette ki, amely szerint Abdelmouine nem minősül „érintett félnek".[10]

6 Megtámadott ítélet, 7. pont.

7 Megtámadott ítélet, 19. pont.

8 Megtámadott ítélet, 17. és 18. pont.

9 Megtámadott ítélet, 28–47. pont.

10 Megtámadott ítélet, 51–53. pont.

18. A fenti következtetésekre tekintettel a Törvényszék elutasította a megsemmisítés iránti keresetet, és a fellebbezőket kötelezte a költségek viselésére.

III. A Bíróság előtti eljárás

19. A fellebbezők a 2023. április 11-én benyújtott fellebbezésükben azt kérik, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és végleges változatában adjon helyt az elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelmeknek.

20. 2023. július 14-én benyújtott ellenkérelmében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőket kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

IV. Elemzés

21. A megtámadott határozatban a Bizottság arról tájékoztatta Abdelmouine-t, hogy panasza nem tekinthető az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „hivatalos” panasznak. A Bizottság szerint ez azért van így, mert Abdelmouine nem rendelkezett az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontja szerinti „érintett fél” minőségével. A megtámadott határozat azonban azt is kifejti, hogy az Abdelmouine által nyújtott információkat „általános piaci információként”[11] fogják figyelembe venni.

22. A Bizottság nem fejtette ki, hogy milyen következményekkel jár az, ha Abdelmouine levelét nem „hivatalos” panasznak, hanem „általános piaci információnak” tekintik. A megtámadott határozat nem tartalmaz semmilyen állítást azon kérdés tekintetében, hogy a Bizottság úgy véli-e, hogy (jogellenes) állami támogatás áll fenn, vagy hogy szándékában áll-e hivatalos vizsgálati eljárást indítani.

23. Megsemmisítés iránti keresetükben a fellebbezők tehát lényegében azt vitatták, hogy a Bizottság megtagadta Abdelmouine-től az „érintett félnek” való minősítést.

24. Véleményem szerint ennek vitatása két kérdést vet fel. Először is, milyen következményekkel jár ez az elutasítás Abdelmouine-re nézve? Másodszor, valóban tévesen tagadták meg Abdelmouine-tól az „érintett fél” jogállását?

25. Ezekkel a kérdésekkel egymást követően foglalkozom. E célból először röviden ismertetem az „érintett felek” és az ilyen jogállással nem rendelkező személyek számára biztosított eljárási jogokat (A). Ezt követően megvizsgálom az eljárási rendelet 1. cikke h) pontja szerint „érintett fél” jogállása megszerzésének feltételeit. Végezetül megvizsgálom, hogy a Törvényszék tévesen tagadta-e meg Abdelmouine-tól az „érintett fél” jogállását (C).

A. Az „érintett felek” és más személyek eljárási jogai

26. A Bizottság azon kötelezettsége, hogy megvizsgálja azokat a támogatásokat, amelyek sérthetik a vállalkozások (és a tagállamok) közötti, belső piacon való hatékony és torzításmentes versenyt, közvetlenül a Szerződésekből következik.

[11] Az eljárási rendelet nem határozza meg ezt a fogalmat. E rendelet (32) preambulumbekezdésében azonban hivatkozik arra, hogy milyen következményekkel járhat, ha a panasz nem felel meg a panaszra vonatkozó űrlap tekintetében meghatározott feltételeknek: azaz ezen információk „nem vezetnek szükségszerűen hivatalból történő vizsgálatindításhoz”.

27. Ezért amennyiben a Bizottság az EUMSZ 107. cikk állítólagos megsértésére vonatkozó információkhoz jut, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján meg kell vizsgálnia ezeket az információkat, és döntést kell hoznia arról, hogy szükséges-e további intézkedéseket tenni, beleértve az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását is. [12]

28. Ez a kötelezettség attól függetlenül fennáll, hogy vajon a belső piacon a versenytorzítás áldozata-e az, aki bizonyos információkat a Bizottság tudomására hoz, vagy pedig olyan személy, akinek „hétköznapibb" vagy „általánosabb" aggályai vannak az állítólagosan jogellenes támogatás nyújtásával kapcsolatban.

29. Ugyanakkor az EUMSZ 108. cikk kizárólagos hatáskört biztosít a Bizottságnak az állami támogatásokra vonatkozó szabályok megfelelő végrehajtásának felügyeletére, és úgy rendelkezik, hogy e feladatát „a tagállamokkal együttműködve" látja el.

30. Ez alapján a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az állami támogatás ellenőrzésére irányuló eljárásban elsődlegesen csak a Bizottság és a tagállamok vesznek részt: a támogatás nyújtásának vizsgálatát az állammal szemben kell megindítani és lefolytatni, nem pedig a támogatás kedvezményezettje vagy az általa érintett más felekkel szemben. [13]

31. Így főszabály szerint harmadik felek ki vannak zárva az állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásból, különösen annak előzetes szakaszából, mielőtt határozatot hoznak arról, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálatot meg kell-e indítani.

32. Ez a kizárás azt vonja maga után, hogy nem tekinthető úgy, hogy a támogatási intézkedés kedvezményezettje vagy az általa érintett más jogalany a támogatásoknak az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálatára vonatkozó szakaszban bármilyen különösebb szereppel rendelkezne. [14]

33. Úgy kell tekinteni, hogy harmadik felek csak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján indított hivatalos vizsgálati eljárás szintjén rendelkeznek bizonyos eljárási jogokkal. Mivel az eljárás ezen szakaszának „célja, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást", ez az intézmény köteles minden „érintett" félnek lehetőséget adni arra, hogy észrevételeket nyújtson be hozzá. [15]

34. A Bizottság Szerződésen alapuló, jogellenes támogatás minden lehetséges esetének kivizsgálására vonatkozó kötelezettsége ellenére azonban az előzetes szakaszban az érintett felek nem rendelkeztek eljárási jogokkal.

[12] Lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. pont; a továbbiakban: Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet) (amely kimondja, hogy bár a Bizottság nem köteles a panaszost meghallgatni, „ez a megállapítás nem jelenti azt, hogy a Bizottságnak adott esetben a panaszt nem csupán a panaszos által tudomására hozott ténybeli és jogi elemek alapján kell megvizsgálnia. A Bizottság a Szerződésben foglalt, az állami támogatásokra vonatkozó alapvető szabályok megfelelő alkalmazása érdekében köteles a panasz alapos és pártatlan vizsgálatát lefolytatni, ami szükségessé teheti olyan körülmények vizsgálatát, amelyekre a panaszos kifejezetten nem hivatkozott"). Hasonlóképpen lásd még: Bot főtanácsnok Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ügyre vonatkozó indítványa (C-47/10 P, EU:C:2011:373, 120. pont).

[13] Lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, 59. pont és 2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet (C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81. és 83. pont).

[14] Lásd például: 2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet (C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 83. pont), valamint a 2005. október 6-i Scott kontra Bizottság ítélet (C-276/03 P, EU:C:2005:590, 33. pont). Vagyis annak ellenére, hogy – amint azt Lenz főtanácsnok a Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyre vonatkozó indítványában (C-367/95 P, EU:C:1997:249, 86. pont) kifejti – „a Szerződés nem tiltja meg a Bizottság számára, hogy a 93. cikk (3) bekezdésében előírt előzetes vizsgálati eljárás szakaszában meghallgassa az érintett felet".

[15] Lásd: 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet (C-225/91, EU:C:1993:239, 16. pont). Hasonlóképpen lásd még: 1984. március 20-i Németország kontra Bizottság ítélet (84/82, EU:C:1984:117, 11. és 13. pont).

35. Csak 1998-ban, a Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítéletet követően biztosítottak először harmadik felek részére bizonyos eljárási jogokat a hivatalos vizsgálati eljárás keretein kívül. [16]

36. A 659/1999 rendelethez [17] (az eljárási rendelet elődjéhez) [18] vezető jogalkotási eljárás során ezen ítélet alapján kezdeményezték azt is, hogy hivatalosan is külön jogot biztosítsanak az említett feleknek arra, hogy panaszt nyújtsanak be a Bizottsághoz annak érdekében, hogy „tájékozta[ssák] [őt] a feltételezett jogellenes támogatásról". [19]

37. E panasztételi jog az eljárás előzetes szakaszában az eljárási rendelet által biztosított bizonyos eljárási jogokkal jár együtt.

38. Például az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy panasz benyújtásakor a Bizottság kommunikáljon a panaszossal. E követelmény azt jelenti, hogy amennyiben a Bizottság a panaszban közölt információk alapján úgy ítéli meg, hogy első látásra nincs elegendő indok a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására, köteles erről a döntéséről tájékoztatni az érintett felet. Ezen álláspont közlése után a Bizottságnak továbbá időt kell biztosítania az érintett fél számára a válaszadásra és az esetleges további információk szolgáltatására. Végül a Bizottság köteles a panasz tárgyát képező támogatás ügyében hozott határozat egy példányát az „érintett félnek" megküldeni.

39. Ezeket a jogokat az ítélkezési gyakorlat tovább erősítette.

40. Ezért különösen abban az esetben, ha a Bizottság úgy határoz, hogy nem indítja meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, mivel úgy ítéli meg, hogy a panaszt kiváltó intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak, vagy mivel a támogatást indokoltnak ítéli, el kellett ismerni a panaszosnak az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésén alapuló kereshetőségi jogát a meghozott határozattal szemben. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy keresetindítás e lehetőségét azon eljárási jogok indokolják, amelyek harmadik személyt a hivatalos eljárás megindítása esetén megillettek volna. [20]

[16] Lásd: Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, 45–48. pont.

[17] Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.; a továbbiakban: 659/1999 rendelet).

[18] Amint azt a 659/1999 rendelet előkészítő anyagai bizonyítják, a Bizottság eredetileg nem javasolta ezt a jogot (lásd az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot [COM/98/0073 végleges] [HL 1998. C 116., 13. o.]). Valójában az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság volt az, amely a Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítéletre hivatkozva javasolta, hogy kívánatosnak tűnik, hogy bizonyos feleknek panasztételi jogot biztosítsanak. Lásd: a Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye a EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló tanácsi rendelethez (HL 1998. C 284., 10. o.), 4.3.1. pont.

[19] Lásd: a 659/1999 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése, amely felhatalmazott minden „érdekelt fel[et] [helyesen: érintett felet arra][, hogy tájékoztassa] a Bizottságot a feltételezett jogellenes támogatásról és a támogatással való feltételezett visszaélésről".

[20] Lásd különösen: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41. Az eljárási rendelet tehát eljárásjogi utat biztosít harmadik felek számára, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos eljárás megindítása előtt legalább bizonyos mértékig kapcsolatba léphessenek a Bizottsággal. [21]

42. Az eljárási rendelet azonban nem biztosít eljárási jogokat olyan harmadik fél számára, aki a Bizottságnak információt szolgáltat az állítólagos állami támogatással kapcsolatban. Az eljárási rendelet inkább alapvetően megkülönbözteti az „érintett feleket" és az (ahogyan én nevezem) „további informátorokat".

43. Az eljárási rendelet 12. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint a Bizottság saját kezdeményezésére *bármilyen forrásból* származó, feltehetően jogellenes támogatásra vonatkozó információt *megvizsgálhat*. Ezzel szemben az említett rendelkezés második albekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság indokolatlan késedelem nélkül *megvizsgál* minden, az *„érintett felek"* által benyújtott panaszt, ha e panaszt az eljárási rendelet 24. cikke (2) bekezdésének megfelelően nyújtják be. [22]

44. Az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése a panasztétel jogát az „érintett feleknek" tartja fenn.

45. Konkrétan az említett cikk úgy rendelkezik, hogy „[b]ármely érdekelt fél [helyesen: érintett fél] panaszt nyújthat be annak érdekében, hogy feltételezett jogellenes támogatásról vagy támogatással való feltételezett visszaélésről tájékoztassa a Bizottságot. E célból az érdekelt fél [helyesen: érintett fél] megfelelő módon kitölti a […] végrehajtási rendelkezésben szereplő űrlapot, és megad minden abban kért kötelező információt". [23]

46. Az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése ennek megfelelően két gyakorlati követelményt határoz meg a panasznak a Bizottsághoz történő benyújtására vonatkozóan: i. az „érintett félnek" való minősítés szükségessége; ii. bizonyos információknak a jogellenes támogatás vagy a támogatással való visszaélés *prima facie* fennállásának bizonyítása érdekében történő szolgáltatásával együtt űrlap kitöltésének szükségessége. [24]

47. Az „érintett fél" fogalma tehát az ilyen típusú informátorok számára bizonyos eljárási jogokat biztosít, amelyek a „többi informátort" nem illetik meg.

48. Az eredmény a következő: azzal, hogy a Bizottság megtagadta Abdelmouine-tól az eljárási rendelet értelmében vett „érintett fél" jogállását, megfosztotta e felet az e rendeletben előírt eljárási jogoktól is, noha ez nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy megvizsgálja az állítólagos állami támogatással kapcsolatban szolgáltatott információkat.

[21] Mindazonáltal a harmadik felek eljárási jogállása az állami támogatással kapcsolatos eljárásban továbbra is eltér a trösztellenes és a kereskedelmi eljárásokban e feleknek biztosított megengedőbb jogállástól; lásd összehasonlításképpen a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.) 5. cikkét, valamint az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) 5. cikkét. Ennek megfelelően a trösztellenes vizsgálatoktól való eltérés tekintetében lásd: Niejahr, M. és Scharf, T., „Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions", EC State Aid Law – Le droit des aides d'État dans la CE: Liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea, Kluwer, 2008, 353. és 354. o.

[22] Érdekes módon a 659/1999 rendelet megfelelő rendelkezése, a 10. cikk (1) bekezdése nem tett ilyen megkülönböztetést. E rendelkezés szerint „[a]mennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül *megvizsgálja* az információt". Kiemelés tőlem.

[23] Az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése.

[24] Ez utóbbi elemet az eljárási rendelet 24. cikke (2) bekezdésének második albekezdése tovább bővíti.

B. Mit jelent az, hogy „érintett fél”?

49. Az „érintett fél” fogalmát az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontja határozza meg.

50. Ez a rendelkezés, amely fenntartja a 659/1999 rendelet szövegét, kodifikálja a Bíróságnak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett fél” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.[25]

51. E rendelkezés szerint „érintett fél” „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek”.

52. A Bíróság elismerte, hogy noha e fogalommeghatározás minden bizonnyal magában foglalja a támogatás kedvezményezettjével versenytárs vállalkozásokat,[26] megfogalmazása szerint „a címzettek meghatározatlan körére” is kiterjedhet.[27]

53. Az e személyek elméletileg nem kimerítő jellegű listáját behatároló minősítési kritériumnak tekinthető az a kérdés, hogy a személy „érdekeit a támogatás nyújtása *érintheti-e*”.[28]

54. Mivel a jelen ügy olyan felet érint, aki nem azon vállalkozással versenytárs vállalkozásnak minősül, amelynek részére állítólagosan támogatást nyújtottak, az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontjában szereplő „*érdekeit*” és „*érintheti*” fogalmak jelentése tekinthető relevánsak azon kérdés megválaszolása szempontjából, hogy Abdelmouine rendelkezik-e az „érintett fél” jogállásával.

1. Az érdek kérdése

55. Milyen érdek eredményezi a természetes és jogi személy számára az „érintett fél” minőséget? Az eljárási rendelet hallgat e kérdésről.

56. A Törvényszék az ítélkezési gyakorlat egyik irányzata szerint úgy foglalt állást, hogy az a személy, akit a konkrét támogatási intézkedés „kizárólag általánosan vagy közvetett módon” érint, *nem* minősülhet „érintett félnek”.[29] Ezen ítélkezési gyakorlat nem fejti ki, hogy mit kell

[25] Lásd: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) (amely kifejti, hogy „az »érintett fél« fogalmának a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következő meghatározását az uniós jogalkotó az [eljárási rendelet] […] 1. cikkének h) pontjában kodifikálta”).

[26] Lásd ebben az értelemben: 1984. november 14-i Intermills kontra Bizottság ítélet, (323/82, EU:C:1984:345, 16. pont) és 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63. pont).

[27] Lásd: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Lásd még ebben az értelemben: 1984. november 14-i Intermills kontra Bizottság ítélet (323/82, EU:C:1984:345, 16. pont).

[28] Az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontja. Kiemelés tőlem.

[29] Lásd: megtámadott ítélet, 33. pont; a 2019. december 19-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság ítélet (T-812/14 RENV, nem tették közzé, EU:T:2019:885, 60. pont); 2023. június 7-i UNSA Énergie kontra Bizottság ítélet (T-322/22, nem tették közzé, EU:T:2023:307, 20. pont); 2003. június 25-i Pérez Escolar kontra Bizottság végzés (T-41/01, EU:T:2003:175, 36. pont).

érteni a „kizárólag általános” érintettség alatt. Úgy tűnik azonban, hogy a Törvényszék az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti személyes érintettséggel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból merít ihletet.[30] Ez véleményem szerint helytelen.

57. Az „érintettség” fogalma, amennyiben az az állami támogatási eljárásban „érintett fél” jogállásához kapcsolódik, független e félnek a Bizottság határozatával szembeni kereshetőségi jogától, amellyel az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás alapján rendelkezik. Ahhoz, hogy az „érintett fél” az ilyen határozattal szemben kereshetőségi joggal rendelkezzen, bizonyítania kell közvetlen és személyes érintettségét, ez a jogosultság pedig nem következik közvetlenül abból, hogy az eljárási rendelet szerint „érintett félnek” minősül.[31]

58. A közvetlen és személyes érintettség csak akkor vélelmezhető, ha az érintett fél a hivatalos eljárás megindítását megtagadó határozatot kívánja megtámadni (lásd jelen indítvány 40. pontját).

59. Az ítélkezési gyakorlat egy másik vonulata szerint azonban a Törvényszék az „érintett fél” jogállását nem teszi függővé attól, hogy a konkrét érintettségnek az *általánossal* szemben *személyes* jellege legyen.[32]

60. Úgy vélem, hogy ez a megközelítés jobban megfelel az állami támogatási eljárásban „érintett fél” jogállása céljának.

61. A panasszal kapcsolatos eljárás, amint azt maga az eljárási rendelet is kifejti, „az uniós állami támogatásokra vonatkozó szabályok megsértésével kapcsolatos lényegi információforrásnak [tekinthető]”.[33]

62. Ebben a tekintetben nem számít, hogy milyen személyes érintettség késztette a panaszost arra, hogy jogellenes támogatás meglétét állítva a Bizottsághoz forduljon.[34]

63. A Bizottság által az érintett felektől kapott információk lehetővé teszik számára, hogy feltárhassa és megvizsgálhassa, hogy valamely támogatási intézkedés negatív hatásokkal jár-e a belső piacon. Ezért még abban az esetben is, ha a panaszos érdekei nem egyeznek meg például a támogatás kedvezményezettjének érdekeivel, vagy ha azok egyáltalán nem is gazdasági érdekek, a közérdek bír jelentőséggel, amely valamennyi uniós jogalany esetében közös, és amelynek felügyeletét a Bizottságra bízták annak érdekében, hogy tiltson meg *minden* olyan támogatást, amely nem felel meg a belső piacon belüli versenyfeltételeknek.

[30] Ez az ítélkezési gyakorlat tehát teljesen más (jogi) norma értelmezésén alapul. Lásd e tekintetben legfőképpen: 2019. december 19-i BPC Lux 2 és társai kontra Bizottság ítélet (T-812/14 RENV, nem tették közzé, EU:T:2019:885, 60. pont), amely a 2003. június 25-i Pérez Escolar kontra Bizottság végzésre (T-41/01, EU:T:2003:175, 36. pont) hivatkozik, amely viszont az 1998. szeptember 16-i Waterleiding Maatschappij kontra Bizottság ítéletre (T-188/95, EU:T:1998:217, 37. pont) hivatkozik, amely kifejti, hogy „a felperes nem lehet személyében érintett a megtámadott határozat normatív jellege miatt, amely csupán általános hatályú adójogi rendelkezések alkalmazását hagyta jóvá, [mivel] az ilyen intézkedés objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és amely általánosan és absztrakt módon meghatározott személyek kategóriája vonatkozásában fejt ki joghatásokat”.

[31] Lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[32] Lásd: 2021. szeptember 15-i CAPA és társai kontra Bizottság ítélet (T-777/19, EU:T:2021:588, 89. pont) (amely kifejti, hogy „nem lehet elvi szinten kizárni, hogy valamely támogatás a támogatott létesítmény által a környezetére, különösen pedig a közelében gyakorolt egyéb tevékenységekre gyakorolt hatások miatt konkrétan érintse harmadik személyek érdekeit”), amelyet a 2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság végzés (C-742/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:1000, 83. pont) fellebbezés alapján helybenhagyott.

[33] Eljárási rendelet, (32) preambulumbekezdés.

[34] Lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. pont), amelyben a Bíróság kiemelte, hogy a követelmény az, hogy a „[vállalkozás] arra [hivatkozzon], hogy az érdekeit érintheti a támogatás nyújtása”, anélkül azonban, hogy a Bizottság vagy a Törvényszék részéről bármilyen értékelést írna elő azzal kapcsolatban, hogy ez az érintettség a panaszos félhez kapcsolódik-e.

64. Az eljárási rendelet hatálya alá tartozó „érdekek” körének rugalmas megközelítése leginkább a Bíróság Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítéletében tükröződik. [35]

65. Ebben az ítéletben a Bíróság kifejtette, hogy az „érintettség” kritériumának teljesítéséhez elegendő „a Nürburgring-pályával kapcsolatban a teljes német autósport érdekeit védő szövetség [érintettsége], […] [amelynek] alapvető célja e pályának a közérdeket szolgáló gazdasági feltételek melletti működtetésének oly módon történő biztosítása, hogy amatőr sportolók részére is biztosítsák a pályához való hozzáférést”. [36]

66. Nincs ok tehát úgy tekinteni, hogy a sportszervezetek tekintetében bizonyos szervezeti és funkcionális felépítés fenntartásához fűződő érdek, vagy akár adott sportágban a tisztességesség biztosításához fűződő szélesebb érdek nem vehető figyelembe olyan érdekként, amely elegendő ahhoz, hogy valamely fél az eljárási rendelet értelmében vett „érintett félnek” minősüljön.

67. Ebből következik, hogy az a kérdés, hogy mely érdekek lehetnek érintettek, meglehetősen egyszerű: *bármely* érdek védhető a belső piac versenyfeltételeit befolyásoló támogatás nyújtása elleni panasz benyújtásával.

68. Mindazonáltal, mivel az „érintett fél” jogállása bizonyos jogokkal ruházza fel a felet, és figyelembe véve, hogy az eljárási rendelet nem kívánta ezeket a jogokat mindenki számára biztosítani, hanem azokat a személyek adott csoportjára kívánta korlátozni, szükségszerűen korlátozni kell azon személyek körét, akik e jogállásra hivatkozhatnak.

69. Amint azt kifejtem, a valódi szűrőelem nem az érintett érdek típusa, hanem az érdek érintettségének követelménye. Más szóval, a kérdés az, hogy fennáll-e ok-okozati összefüggés a természetes vagy jogi személy érdekére, illetve érdekeire gyakorolt hatások és a szóban forgó támogatási intézkedés között.

2. Az érintettség kérdése

70. Az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontja az „érintett fél” jogállását attól a lehetőségtől teszi függővé, hogy a támogatás nyújtása *érintheti-e* a fél érdekeit.

71. Az ítélkezési gyakorlat e követelményt hagyományosan úgy értelmezi, hogy a szóban forgó támogatási intézkedésnek valószínűleg „tényleges” vagy „konkrét” hatása lesz a szóban forgó természetes vagy jogi személy vagy az általa képviselt személyek helyzetére. [37]

72. Véleményem szerint ezek a kifejezések csupán szinonimái a szóban forgó támogatási intézkedés és a hivatkozott hatások közötti ok-okozati összefüggés követelményének.

[35] 2021. szeptember 2-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet (C-647/19 P, EU:C:2021:666; a továbbiakban: Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet). Lásd azonban: 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 65. és 104. pont) (ezen ítélet a dániai munkavállalók általános érdekképviseleti szervezetének és tagjainak a nem uniós tagállamokból származó tengerészek foglalkoztatásához kapcsolódó adóintézkedésekkel kapcsolatos érdekeire vonatkozott).

[36] Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet, 66. pont.

[37] Lásd különösen: 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. pont); 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply and Kronotex ítélet (C-83/09 P, EU:C:2011:341, 65. pont); 2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet (C-47/10 P, EU:C:2011:698, 132. pont).

73. A „támogatás nyújtása érintheti” kifejezésnek az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontjában való használata arra utal, hogy az „érintett fél” jogállására hivatkozni kívánó személynek bizonyítania kell, hogy az érintett érdekre nézve hátrányos hatás *egyértelműen következik* az általa kifogásolt konkrét intézkedésből. [38]

74. Ezenfelül – az „érintheti” igének e rendelkezés szövegében való használatára tekintettel – az „érintett fél” jogállása nem attól függ, hogy az érintett személy érdekei ténylegesen érintettek-e, hanem kiterjed-e a szóban forgó támogatási intézkedésből adott esetben eredő *lehetséges* hatásra is. [39]

75. A gyakorlatban azonban ezt a fajta lehetséges betudhatóságot nehéz lehet bármilyen bizonyossággal megállapítani. Több intézkedés (amelyek közül néhány szabályozási jellegű) vagy hatás (amelyek a megelőző vagy a felülről lefelé irányuló intézkedésekből vagy jogi aktusokból erednek) negatív következményekkel járhat a szóban forgó jogalanyra nézve.

76. Ilyen körülmények között azt javaslom, hogy a fenti pozitív betudhatóságot egészítsük ki a *negatív betudhatóság* értékelésével.

77. Ez azt jelenti, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a kifogásolt intézkedés továbbra is az állítólagos negatív hatások forrása marad-e, még abban az esetben is, ha kizárunk minden olyan hatást, amely ténylegesen más lehetséges forrásokból származik. [40]

78. Véleményem szerint az ítélkezési gyakorlat már (hallgatólagosan) elismeri ezt a fajta megközelítést. [41]

79. Például a Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítéletében a Bíróság megállapította, hogy a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelője, akinek az esetében elismerték, hogy hátrányosan érintette az ilyen termelők betáplálási díjának csökkentésére irányuló

[38] Lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. és 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amint azt különösen az előbbi pont megerősíti, a pozitív betudhatóság kritériuma az, amit a támogatás „konkrét” vagy „tényleges” hatásaival kapcsolatos ítélkezési gyakorlat megkíván (lásd a jelen indítvány 71. pontját).

[39] Lásd ebben az értelemben: 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35. pont) (amely kifejti, hogy „ha e vállalkozás érdekeinek sérelme csak potenciális lehet, az ugyanezen érdekekre gyakorolt konkrét hatás kockázatát a jogilag megkövetelt módon bizonyítani kell”). Lásd még: 2023. május 10-i MKB Multifund kontra Bizottság ítélet (C-665/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:408, 48. pont); 2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság ítélet (C-742/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:1000, 73. pont).

[40] Mondanom sem kell, hogy ez a megfontolás nem sérti a Bizottság azon átfogó kötelezettségét, hogy a panaszt benyújtó „érintett fél” által szolgáltatott információkat megvizsgálja (lásd analógia útján és ebben az értelemben: 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) annak érdekében, hogy kizárja a szóban forgó támogatási intézkedés és annak egyes „érintett felekre” gyakorolt hatása közötti ok-okozati összefüggés mesterséges megszüntetéséhez vezető lehetséges tagállami stratégiákat (lásd analógia útján: 2016. október 27-i *D'Oultremont és társai* ítélet, C-290/15, EU:C:2016:816, 48. pont; 2020. június 25-i A és társai [Aalterei és nevelei szélerőművek] ítélet, C-24/19, EU:C:2020:503, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) (amely kifejti, hogy a tényleges érvényesülés elve megköveteli, hogy a tagállami intézkedéseket vizsgálják meg azon lehetséges stratégiák szempontjából, amelyek arra irányulnak, hogy az intézkedéseket az uniós jog által előírt kötelezettségek elkerülése érdekében több részre bontsák).

[41] Lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet (C-284/21 P, EU:C:2023:58, 81. pont) (amely az „érintett fél” jogállásának értékelése szempontjából irrelevánsnak minősítette a „tényszerűen összefüggő, de jogilag elkülönülő” intézkedéseket”); 2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság végzés (C-742/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:1000, 97. pont). Lásd még analógia útján: 1991. május 16-i Extramet Industrie kontra Tanács ítélet (C-358/89, EU:C:1991:214, 16–19. pont) (amely a dömpingelt behozatalból eredő kár meghatározását érintő ok-okozati összefüggés elemzése során megköveteli, hogy az egyéb tényezőknek tulajdonítható kárt hagyják figyelmen kívül).

intézkedés,[42] nem tudta e hatásokat kellőképpen összefüggésbe hozni azon villamosenergia-szolgáltatóknak nyújtott állítólagos támogatással, akiket e csökkentés nem érintett, és ezért állítólag kedvezőbb versenyhelyzetbe kerültek.[43]

80. Hasonlóképpen, a nemrégiben hozott CAPA és társai kontra Bizottság végzésében a Bíróságnak egy halászati szövetkezet azon állításaival kellett foglalkoznia, miszerint a tengeri szélerőműparkoknak nyújtott (működési) támogatás a tagok halászati tevékenységét hátrányosan érintette. A Törvényszék értékelését követően a Bíróság megállapította, hogy a fellebbező halászati tevékenységére gyakorolt állítólagos hatások (ha voltak ilyenek)[44] nem a szóban forgó támogatásnak tulajdoníthatók, hanem a francia hatóságok azon határozataiból erednek, amelyekkel e szélerőműparkok közelében a hajózási és halászati tevékenységeket szabályozták.[45]

81. Ennek megfelelően úgy vélem, hogy az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdésében foglalt panasztételi jog és az abból következő eljárási jogok megkövetelik, hogy a leendő panaszosnak bizonyítania kell, hogy a hivatkozott (negatív) hatások a szóban forgó támogatási intézkedésből erednek.

82. Amennyiben ezt az érintett természetes vagy jogi személy nem tudja bizonyítani, e fél az eljárási rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett fél” jogállása által előírt és ahhoz kapcsolódó eljárásra és jogokra sem hivatkozhat.

C. A fellebbező jogállása

83. A Bíróságnak a fellebbezés elbírálására vonatkozó hatásköre az elsőfokú bíróság előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntésre korlátozódik.[46]

84. A jelen ügyben Abdelmouine sérelme a Bizottság azon következtetésére korlátozódik, hogy nem minősül az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek”, és ezért e rendelet alapján nem nyújthat be panaszt a Franciaország által a Paris Saint-Germain FC-nek nyújtott állítólagos állami támogatás miatt.[47]

85. Tévedett-e a Bizottság ezen értékelés során? A rövid válasz e kérdésre az, hogy nem. Ennek megfelelően úgy vélem, hogy a Törvényszék ítéletét nem kell hatályon kívül helyezni.

86. Úgy vélem azonban, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló érvelést részben meg kell változtatni az alkalmazandó jogi normák szintjén annak érdekében, hogy egyértelművé váljon az ítélkezési gyakorlat bármilyen típusú érdekre való nyitottsága, amelyet csak a természetes vagy jogi személy érdekeit érintő hatások és a szóban forgó támogatási intézkedés közötti ok-okozati összefüggés szükségessége korlátoz.

[42] Lásd: 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 41. pont).

[43] 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet (C-429/20 P, EU:C:2022:282, 43. pont).

[44] Lásd: 2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság végzés (C-742/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:1000, 40. és 79. pont).

[45] Lásd: 2023. december 14-i CAPA és társai kontra Bizottság végzés (C-742/21 P, nem tették közzé, EU:C:2023:1000, 79. és 94. pont).

[46] Lásd példaként: 2021. március 4-i Bizottság kontra Fútbol Club Barcelona ítélet (C-362/19 P, EU:C:2021:169, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[47] Abdelmouine nem hivatkozik arra, hogy panaszosi minősége az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdéséből ered.

87. A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította azt a négy elemet, amelyek alapján Abdelmouine azt kívánta alátámasztani, hogy a szóban forgó állítólagos támogatási intézkedés érintette az érdekeit. [48]

88. Ezek az elemek a következők voltak: i. az FC Barcelona pénzügyi helyzetéhez kapcsolódó közvetlen vagyoni érdek, amely helyzet a klub csődje esetében felveti Abdelmouine és más *sociok* pénzügyi felelősségét; [49] ii. a labdarúgás értékein és a sport, mint közös kincs védelmén alapuló érdek; [50] iii. a versenytorzítás következménye az FC Barcelona szervezeti felépítésére nézve, Abdelmouine mint „*socio*" személyhez fűződő joga, valamint jogi és gazdasági bizonytalanság okozása Abdelmouine és más „*sociok*" számára, ami az egyesülés szabadságának korlátozásában tükröződik; [51] valamint iv. a „*sociok*" jogainak megőrzéséhez fűződő érdek, amely a tőkeegyesítő társasággá alakulás során az FC Barcelona jogállásában vagy szerkezetében bekövetkező változás esetében veszélybe kerülne. [52]

89. A Törvényszék külön is elutasította azt az érvet, miszerint Abdelmouine érdekei nem hasonlíthatók a részvényes érdekeihez azon az alapon, hogy a megtámadott határozat vonatkozó része olyan kiegészítő indokolásnak minősül, amely nem alkalmas azon fő megállapítás cáfolatára, amely szerint nem felel meg az „érintett fél" jogállásának megszerzéséhez szükséges feltételeknek. [53]

90. Noha Abdelmouine nem hivatkozik konkrétan a megtámadott ítélet vonatkozó pontjaira, [54] úgy vélem, hogy a Törvényszéknek valamennyi fenti pontra vonatkozó következtetését vitatja.

91. A megtámadott ítéletben azonban – ellentétben azzal, amit Abdelmouine lényegében állít – a Törvényszék nem zárta ki annak lehetőségét, hogy Abdelmouine „*socio*" minőségében hivatkozhat az FC Barcelona alapszabálya által számára biztosított érdekekre, vagy bármely más, általa személyesen vállalt érdekre. [55]

92. Amint azt kifejtettem, bármilyen – személyes vagy általános – érdek az „érintett fél" fogalmának hatálya alá tartozhat, ha ezeket az érdekeket a támogatás nyújtása érintheti. Ez magában foglalja Abdelmouine-nek mint „*socionak*" az FC Barcelona átigazolási politikájához fűződő feltételezett érdekét, valamint az általánosságban a labdarúgásban az egyenlő versenyfeltételekhez fűződő általánosabb érdekét.

93. A kérdés az, hogy Abdelmouine-nek a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok alapján sikerült-e bizonyítania, hogy a szóban forgó (állítólagos) támogatás nyújtása érintheti ezeket az érdekeket.

[48] Megtámadott ítélet, 28. pont.

[49] Megtámadott ítélet, 29. pont.

[50] Megtámadott ítélet, 32. pont.

[51] Megtámadott ítélet, 35. pont.

[52] Megtámadott ítélet, 39. pont.

[53] Megtámadott ítélet, 50. és 51. pont.

[54] Ezáltal a harmadik és negyedik fellebbezési jogalapot a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikke (2) bekezdésének való megfelelés hiánya folytán kétségtelenül elfogadhatatlanná teszi, amely rendelkezés előírja, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni az ítélet azon vitatott elemeit, amelyek hatályon kívül helyezését Abdelmouine kéri; lásd példaként: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont).

[55] Lásd például: megtámadott ítélet, 43. pont.

94. Ezt a Törvényszék elutasította. A megtámadott ítéletben a Törvényszék Abdelmouine állításait mint elfogadhatatlanokat vagy megalapozatlanokat az alábbiak alapján utasította el: i. nem sikerült bizonyítania, hogy az FC Barcelona alapszabályának vonatkozó rendelkezései biztosították volna számára azokat a jogokat, amelyeket állítása szerint a támogatás nyújtása érint;[56] ii. nem sikerült bizonyítania az érdekének állítólagos érintettsége és a támogatás nyújtása között kapcsolatot;[57] valamint iii. magyarázatai nem voltak kellően egyértelműek azzal kapcsolatban, hogy az állítólagos érdekei miként voltak érintve.[58]

95. Mivel Abdelmouine e pontok tekintetében nem hivatkozik a bizonyítékok elferdítésére, e következtetést a Bíróság nem vizsgálhatja felül.

96. A fenti megfontolásokra tekintettel tárgytalannak lehet tekinteni, hogy Abdelmouine helyzete hasonlítható-e vagy sem a tőkeegyesítő társaság részvényesének helyzetével: még ha a megtámadott ítélettel kapcsolatos kifogásai e tekintetben megalapozottak is lennének, ez nem eredményezhet számára az eljárási rendelet értelmében vett „érintett fél” minőséget.[59]

97. Következésképpen a Törvényszék nem tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy Abdelmouine nem minősül az eljárási rendelet 24. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek”.

98. Ezért azt javaslom a Bíróságnak, hogy utasítsa el Abdelmouine harmadik és negyedik fellebbezési jogalapját mint megalapozatlant, hagyja helyben a megtámadott ítéletet, és részben módosítsa a Törvényszék indokolását.

V. Végkövetkeztetések

99. A fentiekre tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a harmadik és negyedik fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant.

[56] Lásd e tekintetben: megtámadott ítélet, 29–31. pont.

[57] Lásd e tekintetben: megtámadott ítélet, 32–34. pont és 39–46. pont.

[58] Lásd e tekintetben: megtámadott ítélet, 35. és 37. pont.

[59] Lásd ebben az értelemben példaként: 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet (53/85, EU:C:1986:256, 21. pont).